

Țelul suprem al politicii partidului nostru este ridicarea neîntreruptă a bunei stări materiale a poporului muncitor

Cuvîntarea tovarășului CHIVU STOICA la adunarea cetățenească din circumscripția electorală „23 August” din Capitală

La 3 februarie 1957 cetățenii patriei noastre sînt chemați să aleagă noi reprezentanți în organul suprem al puterii de stat, Marea Adunare Națională.

Forțele democratice și patriotice ale țării, în frunte cu Partidul Muncitoresc Român, se prezintă și în actualele alegeri, unite în Frontul Democratiei Populare. Acest front reprezintă interesele și unitatea celor mai largi mase ale poporului nostru, ale clasei muncitoare, ale țărănimii muncitoare și ale intelectualității progresiste.

Actuala campanie electorală s-a desfășurat într-o atmosferă de avînt politic și elan crescut în muncă al maselor largi populare. La toate întîlnirile dintre alegători și candidați, ca și în această adunare, cetățenii patriei noastre au dezbătut, ca adevărați stăpîni ai țării și cu spiritul de răspundere al oamenilor de stat, problemele fundamentale ale politicii interne și externe a statului nostru, au ridicat importante probleme gospodărești.

Mai puternic decît oricînd, oamenii muncii și-au exprimat încrederea de nezdumcînat în regimul democratic-popular, hotărîrea de a aplica în viață politica partidului și guvernului de dezvoltare a economiei naționale, de ridicare continuă a nivelului de trai al poporului, de întărire a prieteniei și colaborării frățești cu țările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, politica de pace și colaborare cu toate țările lumii.

Campania electorală ne dă prilejul să facem un bilanț al drumului străbătut pînă acum și, în același timp, să privim înainte pentru a vedea sarcinile care ne stau în față, perspectivele economice, politice și sociale ale țării în anii următori.

În anii regimului democratic-popular țara noastră a făcut un mare salt înainte. Acum 13 ani puterea politică și economică se aflau în minile claselor exploatare, țara se găsea într-o stare de adîncă înapoierie politică, economică și culturală. Clasa muncitoare și țărăimea muncitoare purtau greul jug al exploatareii capitaliștilor și moșierilor. Astăzi situația este radical schimbată. Burghezia și moșierimea au fost alungate de la putere, fabricile, uzinele, băncile au intrat în stăpînire poporului muncitor, pămîntul este al celor ce-l muncesc. Puterea se află în minile oamenilor muncii care își făuresc o viață nouă. Ori cît ar uneli cercurile imperialiste de dincoace și de dincolo de ocean și foștii capitaliști și moșieri din slujba imperialiștilor, nimeni nu mai poate întoarce poporul român la starea de robie burghez-moșierească.

POPORUL MUNCITOR A DOVEZIT CĂ ESTE CAPABIL SĂ CONDUCĂ ȚARA PE DRUMUL PROGRĂSIRII ECONOMICE ȘI CULTURALE, PE DRUMUL RIDICĂRII NIVELULUI DE VIAȚĂ A CELOR CE MUNCESC.

Să luăm, de pildă, chîsf raioul „23 August” din Capitală. Cunoașteți bine cum arăta cartierul înainte de eliberare. Aici se găseau o mare uzină metalurgică, o fabrică de ciment,

o fabrică textilă și alte cîteva întreprinderi. Toate erau proprietatea capitaliștilor. În aceste fabrici trudeau din zori și pînă în noapte, pentru salarii de mizerie, mii de muncitori. În jurul fabricilor, oamenii trăiau în căsuțe părăginite și bordeie fără lumină electrică, fără pavar, fără apă, fără canalizare. Acum fața cartierului este schimbată. Fabricile și uzinele, devenite bunuri ale poporului, sînt de nerecunoscut; s-au construit noi hale, s-au reconstruit halele existente, au fost aduse noi mașini moderne.

Odată cu înflorirea industriei a raioului, s-a schimbat și felul de viață al oamenilor. În locul mardanelor pline de gunoaie a apărut un cartier nou, s-au construit blocuri cu mai multe etaje.

Cetățenii cartierului se mîndresc cu importanta arteră de circulație construită în ultimii ani — Bulevardul Muncii — cu parcul și complexul sportiv „23 August” construit pe locul unde odinioară erau gropi și bălării. S-au construit școli noi la Dobroesti, în cartierul Călelu, în Ostrov și în alte locuri și s-au lărgit localurile de școli existente, s-a înmulțit numărul paturilor la unitățile sanitare, se construiesc o policlinică și un spital nou la uzinele „23 August”.

Desigur că mai există multe greutăți și lipsuri, multe probleme nerezolvate. În adunările cetățenești din cadrul campaniei electorale, oamenii muncii din cartier au arătat necesitatea de a se lărgi acțiunile de gospodărie comunală. Multe din aceste cerințe își vor găsi o rezolvare încă în cursul acestui an. Astfel, nu peste mult timp oamenii muncii din raiou vor avea la dispoziție o nouă sală de spectacole și alte așezăminte culturale.

Chezășia unor noi succese în dezvoltarea economică și culturală a raioului o constituie strînsa legătură a organelor locale ale puterii de stat cu masele de cetățeni. Faptul că numai în anul 1956, la lucrările de pavare, electrificare, canalizare și la alte lucrări gospodărești executate în acest raiou au participat peste 30.000 oameni, care au muncit voluntar peste un milion de ore, este un exemplu de conștiință cetățenească și de inițiativă creatoare a maselor.

Cetățeni și cetățene, Clasele exploatare hărăziseră patriei noastre soarta de a rămîne pe veci o țară înapoiată din punct de vedere economic, imobilită trustrilor și monopolurilor străine.

Pînă la eliberarea țării noastre un număr de 12 mii moșieri stăpneau o suprafață de pămînt egală cu cea pe care o aveau 2,5 milioane familii țărănești. Numai regele posedea 300 de mii pogoane de pămînt.

Acastă, în timp ce milioane de gospodării țărănești nu aveau deloc pămînt sau aveau atît de puțin încît nu puteau să-și asigure nici minimul de existență.

În ce privește industria, ea era slab dezvoltată și nerațional construită. Înaintea celui de-al doilea război mondial, producția de energie electrică era atît de scăzută, încît nu

revenea decît 0,04 kW pe cap de locuitor. Din punct de vedere al producției de metal ne situam pe ultimele locuri din Europa, iar producția de mașini satisfacea mai puțin de 5 la sută din nevoile interne. Trustrile și bancherii din Apus stăpneau 92 la sută din industria noastră petrolieră, 95 la sută din industria gazului și electricității, 74 la sută din industria metalurgică, 72 la sută din industria chimică.

După instaurarea regimului democratic-popular, partidul clasei muncitoare a chemat masele cele mai largi ale poporului muncitor la luptă pentru dezvoltarea forțelor de producție ale țării în industrie și agricultură, în vederea ridicării continue a nivelului de viață al celor ce muncesc.

Statul democratic-popular a alocat multe mijloace materiale și bănești pentru a fărui o industrie socialistă puternică.

Independența economică a țării, dezvoltarea economiei naționale și bunăstarea poporului pot fi asigurate numai dacă avem o bază tehnică înaintată, o industrie grea capabilă să valorifice imensele bogății naturale ale țării, să ridice venitul național, să sprijine temeinic propășirea agriculturii și industriei ușoare și alimentare. Dușmanii regimului au luat în deridere eforturile eroice ale clasei muncitoare și prevesteau eșecul operei de industrializare a țării. Dar clasa muncitoare, în alianță cu țărăimea muncitoare, cu participarea activă a aproape totalității intelectualilor, sub conducerea partidului, a arătat că poate să creeze, să dezvolte și să gospodărească o puternică economie națională.

Politica partidului de industrializare socialistă s-a dovedit justă, corespunzătoare intereselor fundamentale ale țării și ale poporului. Oricît ar fi de neplăcut domnilor capitaliști fugiți peste hotare și trustrilor imperialiste, avem de acum o puternică bază materială pentru a valorifica, în folosul poporului, petrolul, gazele naturale, quarțitul, metalele rare, sărurile și celelalte bogății ale solului și subsolului. La sfîrșitul anului 1956 producția industrială a țării a fost de peste 3 ori mai mare ca în 1938. Energia electrică ce se producea în 1938 într-un an întreg se produce în prezent în trei luni de zile; minereul de fier — în 84 de zile; oțelul — în trei luni; gazul metan — în 28 de zile; fața de anul 1938, producția de energie electrică a fost în 1956 de 4,2 ori mai mare, producția de cărbune de 2,3 ori mai mare, producția de fontă de 4,3 ori mai mare.

La sfîrșitul celui de-al doilea război mondial producția de petrol a țării scăzuse pînă la 4 milioane tone anual. Astăzi industria noastră petrolieră produce anual 11 milioane tone țiței.

O mare realizare a regimului nostru democratic-popular o constituie făruierea unei industrii proprii de construcții de mașini. Cu ajutorul ace-

(Continuare în pag. 2)



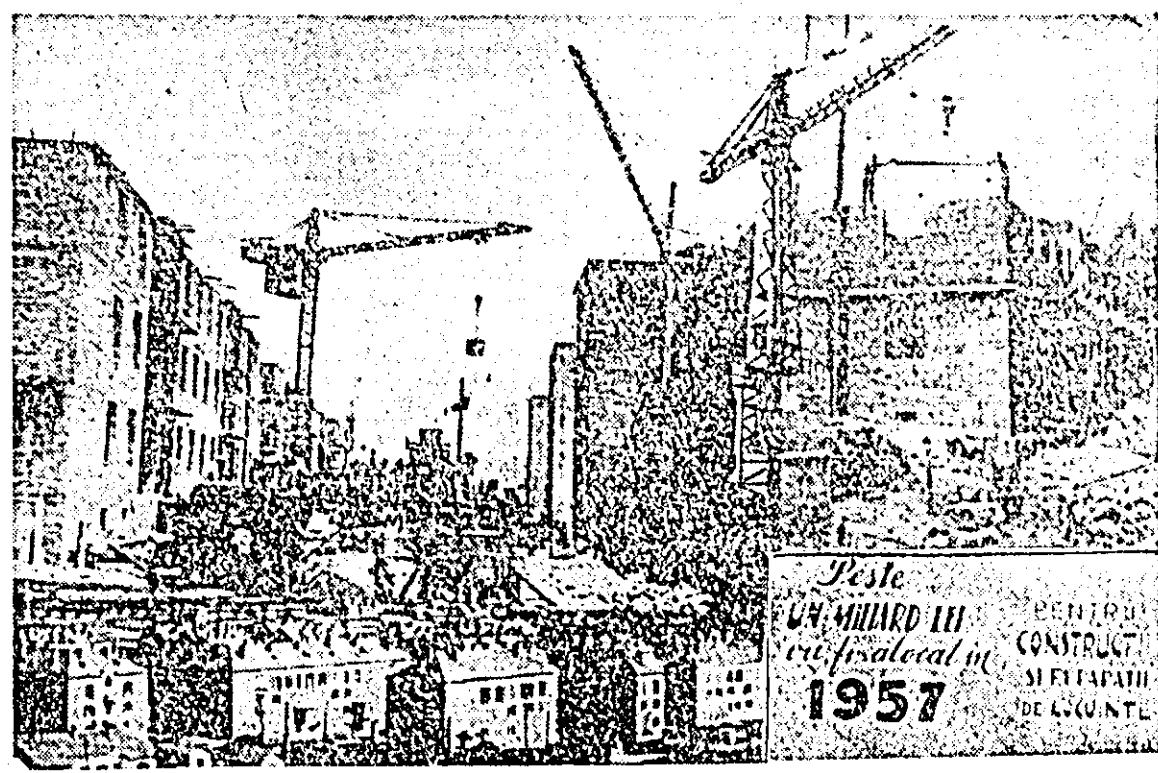
Organ al comitetelor orașenești și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orașenești și raional

Arad, anul XIV Nr. 3883

4 pagini 20 bani

Sîmbătă, 2 februarie 1957

MANIFESTUL în I M A G I N I



A început construcția celei mai mari conducte magistrale de gaze

Au început lucrările pentru instalarea celei mai mari conducte magistrale de gaze ce s-a construit vreodată în țara noastră. Conducta va aproviziona cu gaze naturale Hunedoara, Oțelul Roșu, Reșița, precum și orașele Timișoara și Arad.

La noua conductă lucrările vor fi în cea mai mare parte mecanizate. Din U.R.S.S. au sosit încă de acum cîteva unități speciale și buldozere pentru săpatul și astupatul șanșurilor.

In prag de alegeri

Vom vota pentru înflorirea patriei, pentru pace

Își cunosc bine candidatul

Mîingul de la clubul fabricii „Teba”

Un mare număr de cetățeni din circumscripția electorală Arad-sud s-au adunat joi după masă la mîingul organizat de către Consiliul orașenești F.D.P.

Mai mulți participanți la mîing au scos în evidență realizările din ultimii ani ale regimului de democrație populară și avîntul cu care împlinim oamenii muncii alegerile de mîine. Tov. Konrad Bulboacă de la „Fierarul” a vorbit despre dezvoltarea acestei întreprinderi.

Muncitorii din fabrica noastră își mai amintesc — a arătat vorbitorul — de condițiile grele în care erau nevoiți să lucreze în trecut, în seclile lăsată în voia soartei. În anii puterii populare s-au construit la „Fierarul” secții noi, unde putem munci în condiții bune. Întreprinderea noastră s-a dezvoltat într-atîtă încît ea poate fabrica în prezent produse și pentru export, produse ce în trecut se importau. Pentru toate aceste realizări, pentru dezvoltarea economiei patriei noastre și îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc, toți muncitorii de la fabrica „Fierarul” își vor da votul lor candidaților Frontului Democratiei Populare. Vom vota pentru înflorirea patriei, pentru pace.

Tov. Bărbieru de la I.C.O. a vorbit despre realizările gospodărești din orașul nostru și din raiou. În ultimii ani, la Arad a fost extinsă rețeaua de apă și electricitate. Numeroase străzi mărginașe din cartiere, ca și o serie de comune și sate au fost electrificate. Muncitorii de la I.C.O. au construit, în atelierul propriu, cu sprijinul organelor locale și ale altor întreprinderi, tramvaie, parcul de au-

Peste 300 de cetățeni s-au adunat într-una din zilele trecute în sala cîminului cultural din satul Neudorf, cu ocazia prelucrării Manifestului Consiliului Central al Frontului Democratiei Populare. Cu ocazia acestor adunări, cetățenii din satul Neudorf și-au manifestat hotărîrea de a-și da votul lor la 3 februarie candidaților Frontului Democratiei Populare, Ioan Gherman. Ei îl cunosc bine pe candidatul lor și sînt ferm convinși că acesta va susține cu cînte interesele lor, în Marea Adunare Națională.

După terminarea adunării, brigada artistică a S.M.T.-ului din localitate și echipa culturală a cîminului cultural au prezentat un bogat program artistic compus din recitări, coruri, dansuri românești și germane precum și o piesă de teatru.

FRANCIS WILD, coresp.

La casa alegătorului din stația C.F.R. Arad

La clubul stației C.F.R. din Arad funcționează casa alegătorului. În această perioadă aici s-au dat lămuriri la numeroase probleme legate de legea electorală, s-a vorbit despre alegerile din trecut și de astăzi, despre viața nouă, liberă, a oamenilor muncii din țara noastră.

Pe lângă călători, au primit lămuriri și mulți lucrători din stație. Lor li s-a adus la cunoștință noul electoral, s-au organizat audii la radio.

O nouă premieră pe scena Teatrului de stat

Carlo Goldoni, unul din cei mai însemnați dramaturgi italieni, a îmbogățit literatura mondială cu capodopere nemuritoare, apreciate pînă în zilele noastre. Pe toate scenele lumii, comediile sale se bucură de un succes imens. Sărbătorirea a 250 de ani de la nașterea marelui scriitor, din inițiativa Consiliului Mondial al Păcii, va uni întreaga lume progresistă în jurul ideilor de umanitarism, de dragoste față de oamenii simpli, față de înțelepciunea lor, idei frecvente în piesele scriitorului italian.

S-a născut la Veneția, într-o familie de medici, și a fost destinat să fie carieră de medic, fie celei de avocat. Goldoni preferă literatura, manifestînd o irezistibilă dragoste și înclinație spre teatru. Studiază cu pasiune pe marii comici ai antichității grecești și romane, clasicul francezi și italieni. Își face debutul cu „Gondolierul venețian”, comedie-bufă. Printre cele mai populare lucrări ale lui Goldoni se numără bine cunoscuta comedie „Sluga la doi stăpîni”. De o faimă nu mai puțin egală se bucură și „Mirandolina”, pe care teatrul din Arad o va

prezenta în premieră astăzi seară. În „Mirandolina” este cuprinsă, ca și în celelalte piese, marea dragoste pentru oamenii simpli, de care era pătruns Goldoni. Eroi principali ai piesei, hanghia Mirandolina și sluga ei, Fabricio cuprînd de o dragoste curată și sinceră — nu însă fără capriciile ei — revărsă un potop de înțelepciune populară, de inteligență plină de scîlpire și simplitate, o mare ironie și o nemăsurată persiflare împotriva nobililor, cu aroganța și îngîmfarea lor cu tot. Întreaga piesă e îndreptată în spre satirizarea deschisă a moaraurilor nobilității în decădere economică dar cu atît mai mult plină de fîmurele ridicole ale grandeor apuse. Spectatorul va participa din plin — rîzînd cu hohote, la această goldoniana demascare a trecutului.

Printre actorii care vor interpreta această frumoasă piesă se numără Marina Bașca (Mirandolina), Valentin Dain (Fabricio), Vasile Cosma (Răscălatul) Viorela Oancea, Emilia Dima-Mihail, Eugen Mercus, Theodor Danetti. Regia artistică e semnată de Dan-Rădu Ionescu.

Succese deosebite în întrecerea socialistă

Cu 91 la sută mai mult zahăr decît în 1938

Campania de fabricație care s-a încheiat recent la Fabrica de zahăr a fost cea mai lungă și mai bogală din istoria întreprinderii. În cele cîteva luni de prelucrare a secției de zahăr, colectivul de muncă și-a depășit toate angajamentele, reușind în cele din urmă, să predea peste plan economiei naționale 2.730 tone zahăr. Producția totală întrece nivelul atins în 1938 cu 91 la sută.

La acest succes remarcabil au contribuit mai mulți factori. Amintim în primul rînd efortul serviciului agricol, condus de tov. ing. Ciurea, care a reușit să obțină, de la producători, însmînțarea secției de zahăr în proporție de 80 la sută în perioada op-

timă și respectarea celorlalte indicații ale agrominimului. De reținut, în legătură cu aceasta, este faptul că conținutul de zahăr în sfeclă a fost de 17 la sută.

În fabrică procesul de muncă a decurs de asemenea în bune condiții. Numeroși muncitori și tehnicieni, ca Petru Sandici, maestru manipulant și Pavel R. Ștefan, de la stația de evaporare, au muncit cu mult devotament pentru îndeplinirea sarcinilor. Un aport însemnat au adus lăcășii Fazekas, Török, Penzes, Klein, Cionca, la curățirea pe parcurs a corpurilor de evaporare precum și muncitorii Kiss, Barna, Bălăneanu, Turcaș și alții, lucrînd la cazane.

Încă o brigadă de tinereț

Zilele trecute vopsitorul Teodor Vlad a fost instalat în postul de responsabil al noii brigăzi de tinereț din vopsitoria fabricii „Teba”. Constituirea brigăzii este un pas înainte în privința îmbunătățirii muncii la finisaj. Ea va permite creșterea productivității prin organizarea mai bună

a muncii, dezvoltarea spiritului de colaborare și ajutor reciproc. În aceeași zi a fost reorganizat postul U.T.M. de control. Comitetul U.T.M. pregătește înființarea a încă unei brigăzi de tinereț, cu participarea muncitorilor care deservesc războaiele automate românești.

In aceste zile se desfășoară cu succes întrecerea socialistă în cîntecul alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională. Oamenii muncii întîmpină acest important eveniment din viața poporului nostru cu mari victorii în realizarea planului.

16.695 tone mărfuri transportate peste plan

Nu era sfîrșită prima jumătate a lunii ianuarie cînd o parte a prevederilor planului de transporturi al întreprinderii „Autoexpediții” a fost îndeplinit. La 29 ianuarie planul lunar de transporturi era depășit cu 16.695 tone, realizîndu-se importante venituri peste plan.

Cele mai bune rezultate au fost obținute de șoferii Gh. Bozgan și E. Manoil Lăteș. Aceștia, la 22 ianuarie aveau transportate peste plan 118, respectiv 30 tone de mărfuri. Succese a obținut și șoferul Dumitru Ursu.

Ținînd seamă de depășirea substanțială a planului, biroul organizației de partid și comitetul de întreprindere au propus conducerei administrative să se ceară o svolimentare a acestuia.

Cuvîntarea tovarăşului CHIVU STOICA la adunarea cetăţenească din circumscripţia electorală „23 August” din Capitală

(Urmare din pag. 1-a)

teii industriei se lărgesc şi se modernizează continuu baza tehnică a tuturor ramurilor industriale, agriculturii, transporturilor şi construcţiilor se asigură introducerea tehnicii noi în întreaga economie naţională. Producţia industriei construcţiilor de maşini a fost în anul 1955 de 4 ori mai mare decât în anul 1949. În prezent, nu numai că acoperim aproape în totalitate necesarul nostru intern, dar exportăm cantităţi mereu sporite de maşini şi utilaj industrial. În 1956 valoarea exportului de maşini a înlocuit valoarea importului de maşini; anul acesta valoarea exportului de maşini va fi de peste 4,5 ori mai mare decât valoarea maşinilor pe care le importăm.

În acelaşi timp cu dezvoltarea puternică a industriei grele, s-a dezvoltat continuu şi industria producătoare de bunuri de larg consum. Faţă de anul 1938 în ţară se fabrică astăzi de trei ori mai multe ţesături, se produc de cinci ori mai multe preparate şi conserve de carne, de trei ori mai multe uleiuri, de aproape două ori mai mult zahăr şi grăsimi.

Insemnate progrese s-au realizat şi în dezvoltarea agriculturii. În anii puterii populare, producţia globală de cereale a depăşit producţia de cereale de dinainte de război. Cu ajutorul industriei socialiste se fac paşi mari pe calea mecanizării agriculturii. Numai în ultimii patru ani au fost puse la îndemina ţăranilor muncitoare circa 10.000 tractoare, 6.000 semănătoare, 5.000 secătoare, 5.000 batoze şi combine şi alte maşini şi unelte agricole.

În perioada ce a trecut de la ultimele alegeri de deputaţi în Marea Adunare Naţională suto de mil de familii de ţărani muncitori, urmînd îndemnul partidului, au intrat în întovărire, cooperative agricole de producţie şi gospodării colective, pornind astfel pe calea transformării socialiste a agriculturii, calea ce duce la dezvoltarea producţiei agricole şi la belşug.

Cetăţeni şi cetăţene,
Ţelul suprem al politicii partidului nostru este ridicarea nemuritoare a bunei stări materiale a poporului muncitor.

În anul primul plan cincinal salariul real al muncitorilor a crescut cu 28 la sută, atît prin creşterea salariului mediu, cît şi prin reducerea preţului bunurilor de larg consum. În anul 1956 s-au îmbunătăţit salariile mai multor categorii de muncitori; s-au sporit salariile şi pensiile micilor, s-a acordat alocaţia de stat pentru copii.

În anul trecut sumele puse la dispoziţie de stat pentru asigurări sociale au fost de peste 2 miliarde lei, faţă de 658 milioane în 1949. Numărul oamenilor muncii şi al copiilor trimişi anual la odihnă, pe cheltuielile statului, în staţiunile balneo-climaterice, a crescut de la 195 mii în 1949, la 450 mii în 1956.

În anul regimului democrat-popular, milioanele de oameni ai muncii le-au fost larg deschise porţile spre învăţămînt şi cultură. Trista moştenire a trecutului — analfabetismul — este aproape lichidată. Începînd din anul şcolar 1955—1956, învăţămîntul de 7 ani a devenit general şi obligatoriu la oraşe, centre muncitoreşti, reşedinţe de raioane şi în majoritatea comunelor.

Amintind realizările obţinute, partidul nostru arată în mod deschis poporului muncitor că există încă numeroase greutăţi şi lipsuri şi că nivelul de trai a crescut într-o măsură mai mică decât era prevăzut.

O deosebită însemnătate pentru realizarea politicii partidului şi guvernului de îmbunătăţire sistematică a condiţiilor de viaţă ale poporului are lupta pentru înfrîngerea hoţiilor. Plenara din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R. Plenara a arătat că producţia agricolă şi a bunurilor de larg consum a rămas în urma dezvoltării industriale, şi aceasta crează greutăţi în aprovizionarea oamenilor muncii şi în îmbunătăţirea nivelului de trai. Trebuie să ţinem seama că populaţia oraşelor s-a dublat aproape în anii puterii populare, iar consumul propriu de cereale al ţăranilor a crescut aproape de 4 ori, ca urmare a faptului că ţăranimea trăieşte astăzi mult mai bine ca înainte.

Plenara a hotărît ca în perioada care urmează, continuîndu-se dezvoltarea cu precădere a industriei grele, să punem în centrul atenţiei noastre sarcina dezvoltării sistematice a agriculturii, a industriei producătoare de bunuri de consum şi a construcţiilor de locuinţe, concentrînd în aceste ramuri mijloace materiale şi financiare mult mai mari decât pînă acum.

În vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii, Plenara din decembrie 1956 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Ro-

man a hotărît reexaminarea unor prevederi ale directivelor celui de-al doilea plan cincinal, în sensul micşorării investiţiilor de stat pe perioada 1956—1960. Aceasta va permite ca o parte mai mare a veniturii naţionale să fie alocată fondului de consum, în scopul satisfacerii mai depline a cerinţelor materiale şi culturale ale poporului muncitor.

Preocuparea principală a partidului se îndreaptă permanent spre îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de viaţă ale clasei muncitoare. Pe baza indicaţiilor Congresului al II-lea al partidului, Plenara a hotărît îmbunătăţirea sistemului de salarizare şi sporirea câştigului muncitorilor. Măsurile luate pentru îmbunătăţirea salarizării vor face ca încă anul acesta salariaţii să primească cu 2 miliarde şi jumătate lei mai mult decât în anul trecut.

Îmbunătăţirea actualului sistem de salarizare prin revizuirea reţelelor tarifare, sporirea salariilor tarifare ale muncitorilor şi îmbunătăţirea normării muncii se vor face cu consultarea şi participarea largă a muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor din întreprinderi.

Vorbindu-se despre îmbunătăţirea actualului sistem de salarizare trebuie să accentuăm în faţa dvs. că ridicarea bunei stări a poporului poate avea loc numai în condiţiile creşterii producţiei şi a productivităţii muncii, ale reducerii preţului de cost. CA SĂ TRĂIM MAI BINE, MAI ÎNDEȘTULAT, TREBUIE SĂ PRODUCEM MAI MULT, MAI BUN ȘI MAI IEFTIN. Dacă nivelul de trai n-a crescut în măsura dorită, aceasta se explică şi prin aceea că în multe întreprinderi maşinile nu sînt folosite cum trebuie, materialele sînt cheltuite neeconomic, unii muncitori şi unele cadre de conducere nu au calificarea necesară.

Ridicarea nivelului de trai este în mijlul nostru. Nu este tot una dacă aceeaşi maşină dă în fiecare schimb produse în valoare de zece mii de lei sau de cinci mii de lei. Trebuie să învăţăm să gospodărim mai bine întreprinderile, să folosim mai bine maşinile, materialele, timpul de lucru, suprafeţele de producţie.

Cetăţeni şi cetăţene,
Cunoaşteaţi din documentele Plenarei din decembrie 1956 că pentru a înălţura tot ceea ce frînează creşterea producţiei de cereale-marfă, Comitetul Central a hotărît să se desfiinţeze cotele obligatorii la majoritatea produselor agricole şi să dezvolte pe scară cea mai largă achiziţiile. În urma acestei hotărîri, relaţiile de schimb între oraş şi sat vor fi aşezate pe baze comerciale, la liberă înţelegere, ceea ce va stimula într-o măsură mai mare interesul ţăranimii de a sporii producţia agricolă-marfă şi va înălţura mai departe alianţa între clasa muncitoare şi ţăranimea muncitoare. Este o sarcină de mare răspundere de a accorda un sprijin temeinic ţăranimii ca ea să producă cantităţi cât mai mari de cereale şi alte produse agricole, să vîndă statului sau pe piaţă cantităţi cât mai mari, ca astfel piaţa să fie din abundenţă aprovizionată.

În interesul dezvoltării schimbului de mărfuri între oraş şi sat, trebuie să sporim cantităţile de mărfuri industriale trimise la sate.

Partidul şi guvernul acordă o însemnătate deosebită mobilizării tuturor oamenilor muncii pentru realizarea sarcinii trasate de Congresul al II-lea al partidului cu privire la sporirea considerabilă a producţiei agricole. Îndeplinirea acestei sarcini revine, desigur, în primul rînd, oamenilor muncii din agricultură. Dar ca să obţinem o producţie anuală de cel puţin 15 milioane tone cereale şi cel puţin însemnate de producţie la celelalte culturi, muncitorii, tehnicienii şi inginerii din industrie au datoria să asigure mecanizarea producţiei agricole şi sporirea însemnată a producţiei de îngrăşăminte chimice.

În condiţiile înlocuirii sistemului de cote obligatorii prin dezvoltarea achiziţiilor la liberă înţelegere, creşte foarte mult importanţa sectorului socialist din agricultură în sporirea producţiei agricole-marfă şi constituirea fondului central al statului. Să sprijinim gospodăriile agricole colective, cooperative agricole de producţie şi întovăşirile, astfel încît ele să aibă producţii bogate şi mari surpluse de produse agricole pe care să le vîndă pe piaţă şi mai ales organizaţiilor comerciale de stat. Sarcina principală de constituire a fondului central de stat revine gospodăriilor agricole de stat care trebuie să devină în anii următori mari producători de cereale; în anul 1960 gospodăriile de stat trebuie să contribuie la fondul central al statului cu cel puţin 1 milion tone cereale. S.M.T.-urile vor trebui să îmbunătăţească munca, să folosească mai bine parcul de maşini şi tractoare, să ridice calitatea lucrărilor şi să reducă preţurile lor de cost. Statul

democrat-popular va sprijini şi de acum înainte pe ţăranii muncitori cu gospodării individuale, apărîndu-i de exploatare şi ajutîndu-i să obţină recolte mai mari.

Cetăţeni şi cetăţene,
Caracteristic pentru orînduirea noastră de stat este dezvoltarea democraţiei socialiste participarea largă a maselor populare la conducerea economiei şi statului.

Principiul fundamental de organizare a statului nostru democrat-popular este centralismul democratic, înbinarea conducerii unitare a întregii vieţi de stat şi social-economice cu stimularea iniţiativelor de jos.

Plenara din decembrie 1956 a Comitetului Central al partidului a elaborat o serie de măsuri pentru lichidarea elementelor de centralizare excesivă în conducerea economiei şi administraţiei de stat. Înlăturarea centralismului excesiv va sporii eficacitatea activităţii întreprinderilor şi organizaţiilor economice, a sfaturilor populare şi se va răsfrînge favorabil asupra întregii economii naţionale. Ea trebuie să ducă în acelaşi timp la întărirea disciplinei de stat şi a disciplinei de plan, la folosirea cu spirit de răspundere şi cu precizie a atribuţiilor şi competenţelor mai largi acordate cadrelor conducătoare din întreprinderi şi organe locale.

Este necesar să se asigure atragerea mai largă şi mai efectivă a oamenilor muncii în rezolvarea problemelor producţiei, în conducerea activităţii economice. Aceasta presupune lichidarea elementelor de formalism care mai există în organizarea consfătuirilor de producţie, participarea activă a muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor la discutarea problemelor de producţie, a planurilor de măsuri tehnico-organizatorice, în aşa fel încît fiecare lucrător să-şi poată spune cuvîntul şi să poată contribui efectiv la îmbunătăţirea activităţii economice, la îndeplinirea şi depăşirea planului. Să dăm o justă orientare tineretului, îndrumîndu-l spre ocupaţii legate direct de producţie, ca o măsură de prevenire şi combatere a burocratismului.

Lărgirea atribuţiilor sfaturilor populare va trebui să ducă la participarea mai mare a deputaţilor şi a oamenilor muncii în conducerea comunelor, oraşelor şi statului, la întărirea rolului şi autorităţii sfaturilor populare ca organe alese ale puterii de stat, răspunzătoare în faţa maselor populare.

Democraţia noastră socialistă este democraţia cea mai largă, deoarece ea asigură şi garantează exercitarea drepturilor, şi libertăţilor democratice de către toţi cetăţenii, participarea la conducerea statului a maselor de oameni ai muncii de la oraşe şi la sate.

Statul democrat-popular nu va îngădui însă ca duşmanii socialismului să folosească libertăţile democratice împotriva cuceririlor socialiste ale poporului muncitor. Cel care urmăreşte să tulbure munca paşnică a poporului, să ridice mîna împotriva orînduirii democrat-populare, vor fi loviţi fără cruţare de forţa statului popular, stat al oamenilor muncii. Libertăţile democratice sînt un bun sînt şi de neatinşi al poporului muncitor.

Cetăţeni şi cetăţene,

Pentru realizarea planurilor sale de construcţie economică şi culturală, poporul român are nevoie de pace.

Activitatea desfăşurată de delegaţia R. P. Romîne la O.N.U. este o manifestare concretă a ataşamentului sincer al guvernului şi al poporului român pentru cauza înălţării păcii şi colaborării internaţionale.

În ultimul timp curentele imperialiste din Apus şi-au intensificat acţiunile agresive şi au provocat o simţitoare agravare a situaţiei internaţionale. Agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului, amestecul provocat al cuceririlor imperialiste în Ungaria cît şi acţiunea Statelor Unite ale Americii de subjugare a ţărilor din Orientul apropiat şi mijlocul sub firma aza-zisei „doctrine Eisenhower” sînt manifestări îngrijorătoare ale cuceririlor agresive de a ţiri lumea într-un nou război. Totodată, aceste curenti imperialiste desfăşoară o intensă activitate subversivă împotriva ţărilor socialiste încercînd să semene discordie şi să submineze unitatea laşărului socialist.

În întreaga lume creşte însă forţele populare dornice de pace. Ele au determinat prăbuşirea acţiunilor aventuriste ale imperialismului în Egipt, în Ungaria şi în alte părţi ale lumii. Mişcarea de eliberare naţională din ţările Orientului a devenit mai activă şi mai cuprinzătoare. Solidaritatea internaţională de luptă a oamenilor muncii se dezvoltă şi se consolidează. Forţa cea mai puternică pentru apărarea păcii este unitatea ţărilor socialiste. O mare importanţă pentru înălţarea continuă a coeziunii ţărilor laşărului socialist o are declaraţia din 30 octombrie 1956 a guvernului Uniunii Sovietice, Rela-

ţiile dintre ţările laşărului socialist, întemeiate pe principiile deplinei egalităţi în drepturi, respectării independenţei şi suveranităţii de stat, neamestecului reciproc în treburile interne, colaborarea strînsă şi ajutorarea fraternală, fac ca unitatea ţărilor socialiste să fie de nezdruccinat.

Recentele tratative bilaterale între delegaţiile guvernamentale şi de partid poloneze, germane, cehoslovace, chineze cu delegaţiile de guvern şi de partid din Uniunea Sovietică, înfrînerea de la Budapesta de la începutul acestui an între reprezentanţii partidelor comuniste şi muncitoreşti şi al guvernelor Bulgariei, Cehoslovaciei, Romîniei, Ungariei şi U.R.S.S. au demonstrat deplina unitate şi solidaritate fraternală a ţărilor socialiste.

Congresele partidelor comuniste din ţările occidentale ca şi tratativele duse între delegaţiile acestor partide cu delegaţiile unor partide comuniste şi muncitoreşti din ţările socialiste au fost puternice manifestări ale unităţii comuniste internaţionale, a marii forţe reprezentate de ideile internaţionalismului proletar.

În lupta împotriva uneltirilor imperialismului se produce o şi mai puternică concentrare a tuturor celor ce se pronunţă pentru menţinerea şi apărarea păcii. Aceasta luptă reuneşte sute de milioane de oameni cu concepţii politice şi religioase diferite din Europa, Asia, Africa, din toate ţările lumii.

Poporul român ştie că garanţia cea mai sigură a viitorului său o constituie prietenia şi alianţa fraternală cu Uniunea Sovietică şi cu celelalte ţări socialiste.

Discuţiile de la Moscova dintre delegaţiile guvernamentale romîne şi sovietice, declaraţia comună din 3 decembrie 1956, sprijinul material tehnic şi financiar pe care din nou ni l-a acordat Uniunea Sovietică, ilustrează relaţiile de frăţescă colaborare şi ajutor reciproc existente între ţările noastre şi dovedeşte încă o dată că ne putem sprijini în toate împrejurările pe prietenia cu Uniunea Sovietică şi celelalte ţări socialiste.

Un eveniment important în politica partidului şi guvernului nostru este restabilirea relaţiilor prietenice, pe linie de stat şi de partid, cu Iugoslavia şi Uniunea Comunistilor din Iugoslavia.

Guvernul nostru se pronunţă pentru lărgirea legăturilor politice, economice şi culturale cu toate statele, indiferent de orînduirea socială, respingînd însă orice fel de încercare de imixtiune în treburile interne ale ţării noastre. Trăind relaţiilor între ţări o constituie schimbările comerciale reciproc avantajoase. Guvernul Republicii noastre Populare militează pentru dezvoltarea relaţiilor comerciale cu toate ţările, pentru lărgirea relaţiilor culturale şi ştiinţifice între toate popoarele, în vederea înălţării păcii şi colaborării internaţionale.

Cetăţeni şi cetăţene,

Partidul Muncitoresc Român, în fruntea tuturor forţelor democratice şi patriotice, cheamă pe oamenii muncii de la oraşe şi la sate la muncă şi la luptă pentru obţinerea unor noi realizări pe calea înfloririi economiei naţionale şi a ridicării continue a nivelului de viaţă a celor ce muncesc.

Programul cu care se prezintă Frontul Democraţiei Populare în faţa alegătorilor este un program de construire a socialismului, de muncă paşnică pentru o viaţă mai îndestulată, pentru pace, pentru fericirea scumpulor noastre patrii.

Niciodată mai mult ca acum nu a fost atît de puternică unitatea moral-politică a orînduirii noastre democrat-populare. Lichidarea asupririi naţionale şi asigurarea deplinei egalităţi în drepturi a naţionalităţilor conlocuitoare cu poporul român fac ca oamenii muncii maghiari, germani, sîrbi şi de alte naţionalităţi să participe cu însufleţire alături de oamenii muncii romîni la construirea socialismului în patria noastră comună, Republica Populară Romînă.

Luînd parte în mod unanim la alegerile de la 3 februarie, cetăţenii patriei noastre îşi vor manifesta adevîrul lor ataşament pentru puterea populară, încrederea nezdruccinată în orînduirea democrat-populară. Alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională întăresc şi mai mult unitatea între partid, guvern şi popor şi arată hotărîrea oamenilor muncii de a contribui cu toată energia şi capacitatea lor creatoare la fîurirea societăţii noi, socialiste.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, iniţiatorul şi organizatorul victoriilor noastre!

Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă!

Trăiască victoria în alegeri a Frontului Democraţiei Populare!

La muncă şi la luptă pentru înflorirea patriei, pentru viitorul fericit al poporului nostru!

Reglementarea regimului de muncă a ucenicilor din şcolile profesionale

În vederea îmbunătăţirii condiţiilor de pregătire a ucenicilor din şcolile profesionale, Ministerul Învăţămîntului în deplin acord cu ministerele şi instituţiile centrale care au în sistemul lor şcoli profesionale a emis un ordin cu privire la stabilirea regimului de muncă şi la măsurile pentru evitarea supraîncălzirii ucenicilor.

Se prevede ca durata instruirii teoretice sau practice să fie de cel mult 6 ore pe zi, iar în total programul mediu săptămînal, inclusiv meditaţii, cercuri şi alte activităţi, să nu depăşească 8 ore pe zi. În ultimul trimestru de şcolarizare pregătirea practică se va face 8 ore pe zi.

Se stabileşte un program special pentru ucenicii care lucrează în agricultură, în mine şi în mediu toxic.

După primele 3 ore de curs teoretic sau instruire practică se acordă o pauză de 20 minute.

Se introduce vacanţa de primăvară de 7 zile la sfîrşitul trimestrului II. Ordinul stabileşte programul zilnic şi săptămînal de activitate al ucenicilor, în cadrul căruia — pe lingă instruirea teoretică sau practică — se acordă o deosebită atenţie orelor de studiu individual, de informare politică, activităţi într-un cerc artistic, sportiv, tehnic sau literar, activităţi în cadrul organizaţiilor obşteşti etc.

Se reglementează odihna ucenicilor la 9 ore de somn noaptea şi o oră de odihnă după masa de prînz.

Modificările care rezultă din aplicarea prevederilor acestui ordin nu schimbă salariile corpului didactic şi maistrilor pentru anul şcolar 1956—1957.

Frumoase plăci de teracotă

O casă pe strada Cuza Vodă. Deasupra porţii o tăbliţă: „I.O.I.L., fabrica de teracotă”. Trecurilor nu acordă prea mare atenţie acestei case. „Ce poate fi aici interesant?” se întreabă ei.

Sincer vorbind, şi eu mi-am pus întrebarea cu aceeaşi îndoielă. Peste puţin timp însă mi-am dat seama că m-am înşelat, căci în fabrică am găsit o serie de lucruri interesante.

La început citeva informaţii generale. Fabrica a luat fiinţă în 1950.

Pe atunci, curtea, atelierele erau părăsite, murdare. Amenajarea şi curăţirea lor a cerut multe eforturi din partea muncitorilor.

— Şi totuşi au fost frumoase acele timpuri de început — ne spune Iuliu Varga, responsabil fabricii — căci au însemnat începuturile muncii, ale succeselor noastre.

În prezent fabrica are 17 muncitori. Colectiv mic, dar încrecat. Ceea ce e specific aici e faptul că responsabilul lucrează şi el în atelier, împreună cu ceilalţi.

Deoarece, cred, mulţi nu cunosc procedeul de fabricare a frumosoelor plăci de teracotă, am să încerc să vi-l descriu.

Prima fază e tipărirea modelelor. Acesta operaţie se face într-un atelier aşezat în partea dreaptă a curţii. Ne-am îndreptat paşii într-acele. Mă însoţea tov. Dumitru Dragalina.

— Am avut o altă profesie — mi spune dînsul. Nu mi-a plăcut însă. M-am calificat în această meserie şi,

acum, lată-mă aici. Munca asta mi place.

Am intrat. Lucrau cîteva muncitori. Amestecau bine lutul, îl turnau în forme, apoi îl puneau la uscat. Lucrau repede, fără oprire şi fără greşeli.

— Aici lucrează Adam Filip, Gheorghe Urban şi Andrei Hartman — mi spune tov. Dragalina. Muncitori buni.

Pornim mai departe. Jos, în pionişă, într-o sală mare, l-am găsit pe tov. Varga. Emaila plăcile uscate.

— Şi, în fine, asta e cuplour de ardere — mi spune călăuza.

Chiar atunci se făcea încălzirea pentru ardere. Plăcile înşirate, aşezate una peste alta, aşteptau începerea arderii. Încălzitoarea Rozalia Schneider făcea ultimele supravegheri. O ardere trebuie pregătută cu multă grijă. Numai atunci dă rezultate bune. Înainte se făceau două arderi pe lună. Acum se face doar una singură. S-a economisit astfel combustibil şi manoperă. În loc de lemne, la încălzitul cuplourilor se foloseşte motorină obţinîndu-se astfel economii.

La urmă am vizitat depozitul. Pe rafturi erau o sumedenie de plăci de teracotă, de diferite culori şi forme, aşteptînd să fie transportate la locul de comandă.

Şi acum, în încheiere, citeva cifre. În anul 1956 planul a fost îndeplinit cu 114 la sută. Spargerea de plăci gata s-au redus la 2 la sută. Reclamaţii din partea clienţilor n-au venit nici una. Robaturile au fost complet eliminate.

GH. BAKACS



„DIE WAHRHEIT” un nou ziar pentru populaţia germană

La Timişoara a apărut primul număr al ziarului în limba germană „Die Wahrheit” (Adevărul), organ al comitetului regional de partid şi al comitetului executiv al statului popular regional.

Astfel, populaţia germană va avea de aci înainte un ziar local în limba maternă. Noua publicaţie „Die Wahrheit” va milita în coloanele sale pentru continua înălţare a frăţiei populaţiei germane cu poporul român şi naţionalităţile conlocuitoare, va contribui la ridicarea nivelului politic şi cultural al populaţiei germane din regiune.

De la Cabinetul de partid

Marţi, 5 februarie a. c., se va face pregătirea propagandiştilor de la Cursul seral; miercuri, 6 februarie a. c. — Bazele marxism-leninismului, iar vineri, 8 februarie a. c. — Istoria P.M.R.

Predările vor începe la orele 17.

TEATRUL „PRICHINDEL”

Simbăta, 2 februarie, orele 16: „Hänsel şi Gretel”.

„GHEORGHE DOJA”: Artistă cu ori ce preţ. Repr. la orele 15, 17, 19, 21.

„NICOLAE BALCESCU”: Urmele rămin. Reprezentaţi la orele 15, 17, 19 şi 21.

„HERBAK JANOS”: Infidelele. Repr. la orele 15, 17, 19 şi 21.

„I. L. CARAGIALE”: Maeştrii batelului gruzin.

„TINERETULUI”: 376 zile la Polul Nord. Zilnic matineu cu: O călătorie în epoca preistorică.

„MAXIM GORKI” (Micălaça): Un pahar cu bere.

„SOLIDARITATEA” (Gal): Curg apele tulburi.

„ILIE PINTILIE” în zilele de 1-3 februarie: Chitarele dragostei.

„RADIO”

Recomandăm din programul posturilor noastre de radio, azi, 2 februarie 1957.

TEATRU, LITERATURĂ, CONFERINTE

11.30: Scriitori iugoslavi contemporani: Vukoslav Kaleb şi Mirko Bojici (pr. I).

19.30: Scriitori la microfon (pr. II).

20: Pagini de satiră şi umor: „Ategerile din trecut”. (Spicuri din reviste vremii) (pr. I).

MUZICA SIMFONICĂ, DE CAMERA ŞI DE OPERĂ

14.40: „Balada despre Gheorghe Doja” de Constantin Palade (pr. II).

23.15: Concertul nr. 1 în mi minor pentru pian şi orchestră de Chopin (pr. II).

MUZICA UŞOARĂ, DE OPERETĂ ŞI DE DANS

14.45: Muzică uşoară romînească (pr. I).

15.15: Muzică uşoară (pr. II).

19: Muzică de dans (pr. II).

20.15—22.30: Muzică de dans (pr. I).

21.05—23.53: Muzică de dans (pr. II).

MUZICA POPULARĂ

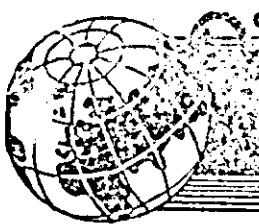
11.03: Cîntă Traian Uilecan şi Dinu Nicolae Ciuci (pr. I).

19.45: Cîntă Alexandru Grozui (pr. II).

20.03: Concert ghicitoare: Romanşe (pr. II).

20.45: Melodii populare romîneşti (pr. I).

De la Centrul Meteorologic Arad: Azi, 2 februarie temperatura se menţine uşor cu cerul mai mult acoperit. Va cădea lapoviţă ce se va transforma în ploaie. Temperatura în uşoară creştere va fi cuprinsă ziua între plus 1 şi plus 4 grade, iar noaptea va scădea între 0 şi minus 3 grade. Vînt potrivit, ceaţă şi pîclă locaţi.



TOATE CULTURILE LUMII

Este necesară să se restabilească cât mai grabnic puterea partidului

Cuvîntarea roșiță de J. Kádár la Csepe

BUDAPEȘTA 1 (Agerpres). — Ziarul „Népszabadság” a publicat la 31 ianuarie textul cuvîntării roșite de János Kádár, președintele guvernului revoluționar muncitoresc-jărnesc ungar, la adunarea activului Partidului Muncitoresc Socialist Ungar la combinatul metalurgic din Csepe.

În cursul ultimilor ani, a spus Kádár, au fost comise greșeli grave. Au fost încălcate deseori principiile socializmului. Și acum încă au loc greșeli, dar ele pot și trebuie să fie îndreptate. Muncitorii nu trebuie să asculte de unelilele contrarevoluției. Ei nu trebuie să admită ca unele greșeli sau lipsuri ale noastre să poată fi folosite de dușmanii pentru a desfășura o luptă fâșșă sau ascunsă împotriva puterii muncitorești.

Referindu-se la problema consiliilor muncitorești, Kádár a subliniat că activitatea consiliilor muncitorești din Csepe, care s-a autodizolvat, nu servea interesele puterii muncitorești, ci scopurile contrarevoluției, acțiunea după sfaturile postului de radio „Europa liberă”.

Consiliile muncitorești, a declarat în continuare Kádár, au fost create în zilele contrarevoluției și în ele au pătruns o serie de elemente cu totul necorespunzătoare activității lor. Sarcina constă în a da activității consiliilor muncitorești o orientare justă. Consiliile muncitorești vor putea îndeplini o muncă într-adevăr folositoare și încununată de succes dacă vor fi conduse de comunisti, de partidul clasei muncitoare.

Este necesar, a spus în continuare Kádár, să se restabilească cât se poate mai grabnic puterea partidului. În lupta pentru putere, forța conducătoare, marele stat major, este partidul. Fără el clasa muncitoare nu poate veni la putere și nu poate menține puterea...

Partidul trebuie să păstreze puritatea ideilor marxism-leninismului. Forța conducătoare rămîne ferm clasa muncitoare care în strînsă alianță cu țărănimea muncitoare exercită puterea. Intelectualii progresiști ajută clasa muncitoare, sprijină alianța revoluționară muncitorească-jărnescă.

Kádár a arătat că trebuie evitată o hotărîre politică sectaristă anterioară și în aceeași măsură politica trădătoare a grupului Imre Nagy și Losonci. Trebuie, a spus Kádár, să veghem ca în rîndurile partidului nostru să se înfăptuiască o linie unică. Împotriva contrarevoluției trebuie folosită arma ascuțită a revoluției deoarece fără aceasta nu se pot consolida forțele socialiste.

În încheiere, János Kádár a chemat la strîngerea rîndurilor partidului care de pe acum numără 150.000 membri și este o mare forță.

Membrii activului au adoptat o hotărîre în care se spune printre altele:

Comunistii din Csepe sînt de acord cu măsurile energice luate în cursul ultimelor săptămîni de guvernul revoluționar muncitoresc-jărnesc, împotriva forțelor contrarevoluționare și cere guvernului să ducă cu consecvență și în viitor această politică pînă la zdrobirea totală a forțelor contrarevoluționare. Rezoluția pune în fața comunistilor sarcina de a demasca în ochii oamenilor muncii scopurile contrarevoluției și de a desfășura în rîndurile lor o muncă de lămurire.

În încheiere în rezoluție se spune: Dorința poporului ungar este de a crea o viață mai bună și mai fericită. O condiție pentru aceasta este creșterea continuă a productivității. De aceea, noi, comunistii din Csepe, depunem toate eforturile pentru ca fiecare să asigure la locul său printr-o muncă bună, prin propunerile sale creșterea continuă a producției bunurilor materiale. Vom lupta împotriva oricăror încercări îndreptate spre încălcarea ordinii, împotriva lozincilor demagogice, împotriva slăbirii disciplinei în muncă, care pune în primejdie munca pașnică.

Nu vom admite ca fabricile și uzinele, bunurile poporului, care au trecut în minile lui în cursul ultimilor 12 ani, să fie risipite de elemente lipsite de răspundere împiedicînd prin aceasta continuă noastră dezvoltare socialistă sănătoasă.

Situația grea a refugiaților unguri din S. U. A.

NEW YORK 1 (Agerpres). — Ziarul „Romulul american” publică relatările corespondentului agenției Associated Press, Everett, cu privire la situația refugiaților unguri din Statele Unite. Refugiații unguri o duc prost, scrie acest corespondent. Mulți dintre ei, relatează Everett, sînt siliți să recurgă la munci necalificate. „Un avocat ungur este hama la Milwaukee, un doctor este paznic într-un spital din același oraș. Printre cei 27 de refugiați unguri care s-au înscris la San Fran-

cisco ca gunoieri au fost numeroși medici și avocați”.

Everett descrie în continuare condițiile în care trăiesc refugiații unguri în lagărul Kilmer. Un fost proprietar de magazin relatează el, „a declarat că condițiile din acest lagăr nu se deosebesc cu nimic de celea dintr-un lagăr de concentrare. Sistemul de aici este înimaginabil. Nu avem voie să părăsim lagărul și se întîmplă ca mama să nu obțină a probarea de a trece drumul de la o bancă la alta pentru a-și vizita proprii copii”.

S.U.A. URMĂRESC

să dezbină țările arabe

NEW YORK 1 (Agerpres). — Presa americană continuă să comenteze vizita regelui Arabiei Saudite în Statele Unite. Din relatările ziarelor rezultă că cercurile guvernante din S.U.A. vor să dezbină țările arabe pentru a facilita aplicarea „doctrinei Eisenhower”.

„Statele Unite — subliniază revista „News Week” — vor încerca să izoleze pe președintele Nasser de vecinii săi”.

În acest scop cercurile guvernante din S.U.A. încearcă să realizeze o apropiere între Arabia Saudită și Irak, care este membru al pactului militar de la Bagdad.

Cercurile guvernante din S.U.A. vor să realizeze această „apropiere” prin organizarea unei întrevederi între regele Saud și prințul moștenitor al Irakului, Ilah, care se află de asemenea în S.U.A. într-o vizită oficială.

Presă subliniază că această „îmbunătățire a relațiilor” între Irak și Arabia Saudită „ar contribui la promovarea politicii americane în această regiune”.

În afară de aceasta, potrivit relatărilor agenției United Press, Statele Unite speră să obțină prin promisiuni de „ajutor” consimțămîntul guvernului Arabiei Saudite în ce privește reînnoirea acordului care a expirat în vara 1956 cu privire la întinderea bazei aeriene Dahrhan.

Guvernul de la Bonn este hotărît să continue politica militaristă

BONN 1 (Agerpres). — La 31 ianuarie în Bundestagul vest-german au avut loc dezbaterile cu privire la politica externă a Republicii Federale Germane și în special cu privire la politica guvernului federal în problema unificării Germaniei. Aceste dezbateri au fost provocate de cererile tot mai frecvente formulate de o serie de partide vest-germane de a se schimba politica externă a țării.

Înainte de începerea dezbaterilor, ministrul Afacerilor Externe, von Brentano, a făcut în ședința Bundestagului o declarație guvernamentală. Din declarația lui Brentano rezultă că guvernul R.F. Germane intenționează să continue politica de înarmare a Germaniei occidentale în cadrul blocului agresiv al Atlanticului de nord, care trebuie să asigure o poziție dominantă Germaniei occidentale printre celelalte state vest-europene și să împiedice rezolvarea problemei germane pe bază pașnică și democratică. Mai mult decît atât, Brentano a lăsat în mod limpede să se înțeleagă că cercurile guvernante din R.F.

Germană nu au renunțat la planurile de restabilire a rîndurilor capitaliste în Republica Democrată Germană și de includere a Germaniei unificate în sistemul pactelor agresive ale puterilor occidentale.

Brentano a trecut sub tăcere problema reducerii armamentelor și a interzicerii armelor atomice, precum și a asigurării securității. El a amînit doar de cererea puterilor occidentale cu privire la așa zisa „dezarmare controlată”, punînd-o în funcție de rezolvarea problemei germane. „Unificarea, asigurarea securității și dezarmarea controlată — a spus Brentano — se află într-o legătură indisolubilă și toate variantele unui sistem de securitate pot fi discutate în mod serios numai dacă această legătură va fi confirmată și dacă de ea se va ține seama”. Totodată, Brentano a subliniat hotărîrea guvernului R.F. Germane de a face totul pentru întărirea continuă a N.A.T.O. și a Uniunii vest-europene.

Brentano s-a pronunțat împotriva recunoașterii frontierei de pe Oder—

N. S. HRUȘCIOV l-a primit pe PIN CIJEN

MOSCOVA 1 (Agerpres). TASS anunță:

La 31 ianuarie 1957 N. S. Hrușciov, prim-secretar al CC al PCUS, l-a primit pe tovarășul Pin Cijen, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Chinez, conducătorul delegației Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină. A avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie tovarășească.

La convorbire au fost de față tovarășii B. N. Ponomarev, membru al C.C. al P.C.U.S., și tovarășul Liu Siao, membru al C.C. al Partidului Comunist Chinez, ambasadorul Republicii Populare Chineză în U.R.S.S.

MOSCOVA 1 (Agerpres). TASS anunță:

La 31 ianuarie 1957 grupul de membri ai delegației Adunării reprezentanților populari chinezi din întreaga Chină, condus de Pin Cijen, vicepreședinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Chinez, a plecat din Moscova spre patrie, pe bordul avionului TU-104.

—O—

G. K. JUKOV A SOSIT LA BOMBAY

DELHI 1 (Agerpres). — După cum anunță postul de radio Delhi la 31 ianuarie G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice, ministrul Apărării al U.R.S.S., și persoanele care îl însoțesc au sosit la Bombay.

—O—

REZULTATELE INDEPLINIRII PLANULUI DE STAT AL R.P.D. COREENE PE ANUL 1956

PHENIAN 1 (Agerpres). — Agenția centrală telegrafică coreeană anunță:

S-a dat publicității comunicatul direcției centrale de statistică de pe lângă Comisia de stat a planificării a R.P.D. Coreene, cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de refacere și dezvoltare a economiei naționale a republicii în anul 1956.

În comunicat se spune că în ce privește producția globală, planul a fost îndeplinit de industria de stat și cooperatistă în proporție de 111 la sută. Volumul producției globale a crescut cu 27 la sută în comparație cu anul precedent.

—O—

DECLARAȚIILE PRIMULUI MINISTRU AL KASHMIRULUI

JAMMU 1 (Agerpres). —

La 30 ianuarie primul ministru al Kashmirului, Bakshi Ghulam Mahomed, a luat cuvîntul în cadrul unei întruniri organizate la Jammu, în cadrul căreia a subliniat înjustețea rezoluției adoptate recent de Consiliul de Securitate cu privire la Kashmir.

„Noi, a declarat Ghulam Mahomed, am adoptat în 1947 hotărîrea irevocabilă de a face din statul nostru o parte integrantă din India și vom menține todeauna această hotărîre”.

Premierul Kashmirului a cerut Consiliului de Securitate să adopte o hotărîre care să țină seama de dorința populației din Kashmir de a se alipi la India. El a subliniat că „nimic nu poate împune Kashmirului o hotărîre împotriva voinței sale”.

14 ani de la bătălia Stalingradului

La 2 februarie se împlinesc 14 ani de la victoria istorică a trupelor sovietice la Stalingrad. Începută la 19 noiembrie 1942, strălucita operațiune de la Stalingrad a fost încununată cu victoria deplină a trupelor sovietice. Sub ruinele Stalingradului a fost îngropat pentru todeauna mitul invincibilității armatei hitleriste, cea mai puternică mașină de război pe care imperiul lui Hitler a pus-o în mișcare vreodată.

Se știe, că în vara anului 1942, după ce au creat o mare superioritate de forțe în direcția sud-vest a frontului sovieto-german, hitlerștii au obținut succese vremelnice pătrundînd în secloarele Voronej, Stalingrad, Novosibirsk. Hitler continua să considere cucerirea Moscovei drept principalul său scop. De astădată, el intenționa să încercasească Moscova din spre est, izolînd-o de spatele ei, Volga și Uralul.

În noile planuri ale comandamentului german se atribuia un rol deosebit cuceririi Stalingradului, care avea o uriașă importanță strategică. Fiind la intersecția celor mai mari căi fluviale și feroviare, Stalingradul lega centrele Uniunii Sovietice cu Caucazul și Transcaucazia, cu Astrahanul și Bacu, de regiunea Volgă și cu regiunile de rășnit ale U.R.S.S. De asemenea Stalingradul mai era un foarte important arsenal, care aprovizionava Armata Sovietică cu tancuri și alt armament. Comandamentul hitlerist a aruncat asupra Stalingradului armata a 6-a. Peste 1500 de tunuri de toate calibrele bombardau orașul. Multe mil de avioane aruncau asupra sa în fiecare zi bombe incendiare și explosive.

Stalingradul respingea cu tărie și bărbăție atacurile înverșunale ale inamicului. Muncitorii uzinelor de tractoare din Stalingrad și muncitorii din celelalte întreprinderi continuau să lucreze sub focul dușmanului, aprovizionînd pe apărătorii orașului cu tancuri și cu muniții.

După o lună de lupte înverșunate germanii au reușit să se apropie în unele locuri de Volga. Orașul a fost tăiat în mai multe părți, dar nu s-a predat. Armata Roșie care apăra Stalingradul, lupta pentru fiecare stradă, pentru fiecare casă. Întreaga istorie a apărării Stalingradului este plină de pilde de vitejie și eroism. Toată Uniunea Sovietică a venit în ajutorul Stalingradului. Toți înțelegeau că soarta țării depinde de rezultatul luptei pentru Stalingrad. Apărarea eroică a Stalingradului a permis comandamentului suprem al Armatei Sovietice să pregătească rezervele, să elaboreze și să realizeze planul de

zdrobire a nemților la Stalingrad. În zorii zilei de 19 noiembrie 1942, după o puternică pregătire de artilerie trupele sovietice au strâns apărarea dușmanului și au trecut la ofensivă. Nimicînd flancurile inamicului, Armata Sovietică a încercuit trupele de elită ale nemților și a procedat la lichidarea grupărilor încercuite. La începutul lui februarie 1943, două armate germane cu un efectiv de 330.000 de soldați, au încetat să mai existe. Cam o treime din efectivul acestor armate, în frunte cu comandantul șef, a fost luată prizonieră. Operațiunea de la Stalingrad are o mare însemnătate în desfășurarea războiului. Stalingradul reprezintă declinul armatei hitleriste. Germanii nu s-au mai putut refăce după lovitură primită la Stalingrad. Bătălia Stalingradului a inaugurat o cotitură radicală în desfășurarea războiului. După victoria de la Stalingrad, Armata Sovietică a pornit împotriva armatei hitleriste o ofensivă pe un front larg de 1500 km. Începu izgonirea în masă a dușmanului de pe teritoriul U.R.S.S. În marea bătălie a Stalingradului ostașii sovietici s-au acoperit de o glorie nepieritoare. Stalingradul „orașul eroi” a devenit de atunci simbolul vitejiei și eroismului poporului sovietic. Victoria de la Stalingrad a avut un răsunet puternic în suferințele tuturor oamenilor cîștigați din lume, ridicîndu-l la luptă împotriva robiei hitleriste, pentru libertate și independență.

—O—

În prezent, aceleași forțe ale reacțiunii din S.U.A. și din Anglia, care l-au sprijinit atunci pe hitlerștii, trădînd interesele propriilor lor popoare aflate în luptă, pregătesc un nou război, scîntînd în armele de exterminare în masă. În bomba atomică și cu hidrogen și în mercenarii unui nou Wehrmacht, în generalii bătuți la Stalingrad de teapa lui Hans Speidel și altor. Nu este un secret pentru nimeni că Speidel, fostul general al lui Hitler, — numit recent comandant al forțelor terestre N.A.T.O. din sectorul central al Europei — în 1942 el a fost comandantul german al armatei a 8-a italiene în fața Stalingradului, unde a cunoscut amarul înfrîngerii.

Precum se vede, cercurile agresive din Occident dau ultimii expirai Stalingradului, care a rămas cel mai puternic avertisment pentru toți cei care ar îndrăzni să se atingă de marele stat sovietic, de popoarele lagărului socialist.

S. D.

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

PE SCURT

Tratative la Washington

WASHINGTON 1 (Agerpres).

La Washington se desfășoară de cîteva zile tratative între experții militari americani și ministrul britanic al Apărării Duncan Sandys. Investit de guvernul englez cu împuterniciri speciale.

Din aceste tratative cercurile conducătoare engleze doresc în primul rînd să obțină un substanțial ajutor militar american, îndeosebi în domeniul armamentului atomic. Ele cer de asemenea S.U.A. să fie înștiințate de acord cu mult dorită reducere a trupelor britanice din Germania occidentală, în scopul de a ușura întrucîtva povara cheltuielilor militare care devine o problemă din ce în ce mai greu de rezolvat pentru economia britanică.

După cum relatează însă corespondentul agenției de presă Nearfax, experții americani insistă ca efectul forțelor militare britanice aflate în Germania occidentală să rămînă la nivelul actual. „Deși s-a anunțat în mod oficial că conversațiile care au avut loc pînă în prezent s-au caracterizat printr-un „acord deplin” în toate problemele, relatează în continuare corespondentul, se pare că problema forțelor armate britanice din Germania occidentală nu a fost încă rezolvată”.

Călătoria ministrului britanic la Washington și însăși tratativele care au loc acum sînt urmărite cu multă rezervă la Londra. Largi cercuri ale opiniei publice engleze consideră că aceste tratative constituie „o declarație de dependență a Angliei față de Statele Unite”. Discuțiile de la Washington continuă.

Descoperirea unui complot la Djakarta

DJAKARTA 1 (Agerpres).

După cum anunță presa indoneziană, comandamentul garnizoanei militare din Djakarta a descoperit documente importante din care rezultă că bande inarmate ale organizației musulmane reacționare Dar Ul Islam au proiectat operațiuni teroriste la Djakarta precum și într-o serie de alte orașe din Java de vest.

Pe baza acestor documente, comandamentul a operat la Djakarta și în alte orașe arestări de persoane care au fost implicate în mod direct într-un complot antigvernamental și care aveau legături cu agenția străină ce desfășoară activități subversive în Indonezia.

Crearea Confederației Muncii din Egipt

CAIRO 1 (Agerpres). —

La 31 ianuarie președintele Nasser a dat publicității o declarație în care recunoaște Confederația Muncii din Egipt creată la 30 ianuarie prin fuziunea a 17 organizații sindicale.

Crearea acestei confederații, care numără în rîndurile sale peste 250.000 de muncitori, a fost salutăată cu multă satisfacție de oamenii muncii din Egipt care subliniază că pentru prima dată în istoria Egiptului a fost creat un organ central al muncitorilor. Se arată de asemenea că constituirea Confederației Muncii va da un nou impuls programului de dezvoltare a Egiptului.

Un număr mare de englezi vor să emigreze

HAMBURG (Agerpres). —

Ziarul „Die Welt” publică o corespondență din Londra în care se relevă creșterea considerabilă a numărului englezilor care vor să-și părăsească țara. În ultimele luni — arată ziarul — 200—300 de cetățeni englezi se informează zilnic la biroul australian de emigrări de la Londra de posibilitățile de emigrare în Australia.

PROTESTE ÎN JAPONIA ÎMPOTRIVA UNITĂȚILOR ATOMICE AMERICANE

TOKIO 1 (Agerpres). —

În Japonia se desfășoară o largă mișcare de protest împotriva staționării unităților atomice americane pe teritoriul Japoniei. La 31 ianuarie ziarul „Akahata”, exprimînd opinia oamenilor simpli din Japonia, protestează cu hotărîre împotriva înfăptuirii planurilor agresive ale imperialismului american. Staționarea unităților atomice în Japonia, scrie ziarul este o crimă față de întreaga omenire și îndeosebi față de poporul japonez.

Demascînd adevăratele țeluri pe care le urmărește S.U.A. dizlocîndu-și unitățile atomice în Japonia, ziarul arată că S.U.A. caută să transforme țara într-o bază atomică, să înfăptuiască planurile dominației politice și economice și a înrobirii Japoniei. Partidul Comunist, poporul japonez, continuă ziarul, protestează cu hotărîre împotriva staționării unităților atomice ale S.U.A. în Japonia și pe insula Okinawa.

O „scrisorică” a lui Agamiță Dandanache

Ei, nelușorule, e cazul să vă trimt și eu o scrisorică cu ocazia alegerilor, pentru că n-am putut veni eu însumi în carne și... oșină. Asta m-a înfuriat teribil și tremur tot, că abia mai în condeiul în mină. Ei, și cum știți, nelușorule, familia mea de la pașopt e în cameră și luptă și dă, și iar luptă și iar dă... și eu totmai acum, în preajma alegerilor, să fac? Trebuie să vorbesc...

Dar să mă lertați că sint tare zăpăcit, buimăcit și somnoroș, pentru că de pe moșia mea de la Bourenil din Vale m-a zdruncinat trăsura mea prin gropile șoselelor care n-au fost astupate sub patru guverne. Dar sper că dacă voi veni eu la putere o să astup gropile pe șoseaua care duce la moșia mea. Asta-l planul meu principal. Ba mai am încă un gând... să-mi repar conacul de pe moșia de la Afumaș, că am și acolo o îmbă de moșie rămasă de la bunicii meu, conu Alecu Dandanache — dumnezeu să-l odihnească sănătos, acolo unde se află.

Ei, nelușorule, tare mîndre mai erau alegerile noastre de altă... Cu trei zile înainte de alegeri, coborau butoalele cu vin de la conac și se punea lumea pe băutură, iar apoi urmau bătăile, de-și era mai mare dragul să le privești. Să fi văzut, nelușorule, capete sparte ca în războaiele cu turcii. Întreb pe un cetățean după alegeri:

— Tu cu cine ai votat, bade Ghiță?
— Nu mai știu nici eu cucoane că mi-e capul cit o bană!

Intr-adevăr, se părea că are capul aproape dublu. Se vede că lucrase bine Nae a lui Buză la. Dar eu sint om mai cu inimă decît colegii mei, și ca să mă aleg deputat am procedat mai „civilizat” și mai „civilizat”...

Eu, nelușorule, am prins o scrisorică, a cuiu — nu spun cine — persoană însemnată, damă măritată, către... nu spun cine, prefectul județului care are becher.

Ei, și m-am prezentat la persoana în chestiune și i-am spus:

— Ori mă alege deputat, ori dacă nu, public scrisoarea la „Răcnetul Carpaților”...

...Că cîr, că mir, de colea pînă colea, că nu se poate, că-i imposibil...

că nene Agamiță în sus, că nene Agamiță în jos... și pînă la urmă de frica scandalului prefectul a făcut așa fel ca să fiu ales deputat. Eram în culmea fetei. Telul meu a fost alins. Iar după alegeri, prefectul se prezintă acasă la mine și-mi zice:

— Felicitările mele nene Agamiță, ai văzut te-am ales deputat, acum dă-mi te rog scrisoarea.

Zic:

— Nu se poate nelușorule, scrisoarea mai trebuie și altădată. După cum vedeți am procedat civilizat și civilizată. Acum sint foarte obosit. Mă duc să mă odihnesc. Închipuiți-vă, cînd poște cu trăsura, hodoronca-tronca... hodoronca-tronca... și clopoșel linca-linca, linca-linca...

AGAMIȚA DANDANACHE
pentru conformitate
NICU ANTONIU

Apel electoral

Alegător român din Copșa
Din Adînceala și Galați
Boier sau papugi, datornic
Sau creditor din Roman
Tehnician sau papă-lapte
Minoritar din Bazargic
Mai înainte de-și da votul
Aș vrea o vorbă să-și explice
Ascultă-ți de-și-l la viață
Croiește-ți astăzi altă soartă
Ori îl votezi pe subsemnatul
Ori îți atîrni doile la poartă
Gîndește bine: dau cu șiful
Te umflu, te distrug, te rup
Votezi cu mîndea, că alinieră
E nasulul Te bat-crup!
Te fac harmonică cu bîta
Te trimit pe calafale
Îți fac pe spate haria fără
La nas, boiangeria Falk,
Te-nving în fabrica de palme,
Căci ce e val, ca valul trece,
Te frîngi! Îți reformez dantural

M-auzi? Te pupă mîta rece!
Te fac pilaf, îți string ghiventu
De mi-oi intra în rotativă
Comandă-ți loc de veci la Ghencea
Și fă-ți coțeturi pe colivă
Te paradesă la muzicuță
De-ncerci să te-ncontrezi cu nen-tul
Ori pui pe buletin ștampila,
Ori fă-ți de grabă testamentul
Te fac depozit de scatoalce
Căci tot românul liber e
S-aalegă p-ori și cine-i place
C-avem alegeri libere!
Alta-ți zic: dă boala-n tal-tu
Dă faci pe oșu sau netotul
Dacă te-ai dat cu adversar
Mai bine anulează-ți votul
Am zis! Și cu aceste zise
Termin bășos al meu discurs
Alegător! te-aștept la urnă
Semnez:

Matei Gură de Urs
„DIMINEAȚA” — 18 iulie 1932)



Răsfoind file îngălbenite;

„Dezbaterile” parlamentului

File vechi, îngălbenite de ani fac dovada multor lucruri înțiplute cu ani în urmă. File vechi, îngălbenite ne stau în fața și depun mărturie și despre dezbaterile ce aveau loc în parlamentul de altădată.

„Dezbaterile” aveau pecetea și caracterul originii sociale a deputaților, a obiceiurilor și năvurilor lor. Erau obișnuite de înșăși „măria-se regele” să profite de pe urma posturilor ce le ocupau, de pe urma titlului de deputat, senator și cu atât mai mult dacă erau printre cei ce ocupau locul pe

banca ministerială. Discuțiile aveau mai întoideana un caracter scandalos. Ele se purtau între frunțiișii partidului de opoziție și banca ministerială. Și ceilalți deputați interveneau în „dezbateri” dar prin huiiduieli, prin zgomete sau prin aplauze pentru „șefii” lor.

Dar ce se discuta în parlament? Se votau legi dar la fel procedau:

„Dvs. care cu siguranță că nu ați citit proiectul, da, eu sint sigur că nu ați citit... ce spun eu nu este o insultă, este constatarea președintelui camerei. Ieri cînd am vorbit eu, erau numai 10 deputați în cameră și dl. vicepreședinte Ștefan Ioan a spus că nu este nevoie să cunoască deputații proiectul, pentru că noi majoritatea, votăm fără să studiem. Dacă aceasta este o insultă, nu eu am adresat-o. Am nălele stenografice la mine și pot să fac dovada...” a declarat deputatul D. R. Ioanșescu. Consemnarea acestor declarații o găsim în Monitorul oficial din 13 aprilie 1936.

Cea mai bună dovadă că legile erau „opera” unui grup restrîns de deputați. Zadarnic încercau unii să nu se declare de acord cu banca ministerială.

Și legile curgeau, se votau și se aplicau... Dar curgeau și pumnii.

„Sedinta se suspendă din cauza tumultului. La redeschidere:

DI. I. MIHALACHE: ...In momentul cînd vorbea dl. Goga, dl. dr. Solomon l-a întrerupt... În loc ca dl. Goga, oratorul să se adreseze președintelui biroului pentru aplicarea regulamentului, d-sa a invitat — și noi am văzut în acest partid, cu pretenții de quasi-militarizare, ce înseamnă invatarea șefului, înseamnă să răspunzi: „am înțeles — gata” — a invitat pe dl. Robu să-l ia în primire pe dl. Solomon...

DI. V. BIRCA VICE-PREȘEDINTE: Cum am procedat eu cînd am văzut că se produce încăierare?

Eu am suspendat sedinta. În ceea ce privește încăierarea, dacă s-a produs lovitura, nu am văzut întrucît sedinta fusese deja suspendată și în orice caz nu pot pentru aceasta aplica o pedeapsă d-lui deputat Robu...” (Monitorul oficial din 27 februarie 1936).

Întoideana banca ministerială avea cuvîntul. „Dezbaterile” parlamentului trebuiau să înceapă prin orice mijloc la realizarea „idealurilor” guvernului.

Iată ce a declarat deputatul din opoziție Grigore Iunian la 27 aprilie 1926:

„...În momentul de față adunarea deputaților e înconjurată de armată. Sint mai mult de 600 de oameni în jurul adunării. Există armată chiar în sinul adunării, zeci de ofițeri forțose pe scările adunării. În ce scop nu se cunoaște. Și atunci mi-am adus aminte că în ceea ce dvs. obișnuieți să numiți „constituția” țării e înscris în art. 60 care spune: „nici o putere armată nu se poate pune la ușile vreunei sau altei adunări fără învoirea

ei...” Ori cît poate conta guvernul pe docilitatea dvs. fără margini, fie pentru ca dvs. să-i asigurați acoperirea afacerilor păgubitoare statului, fie ca ați fi chemați să acoperiți abuzurile...”

Am reprodus aci numai cîteva spicuiri din „dezbaterile” parlamentului din anii regimului burghezo-moșieresc. Nu se asemănau prea mult una de alta ședințele parlamentului. Numai că uneori se dezlănțuiau pumnii iar altele deputații se mulțumeau să-și arunce cuvinte ca: „Exercuțel”, sau „Canaliel”...

Și în acest timp poporul trăia sub jugul celor ce-l exploatau. Cîne erau exploatare! Chiar cei ce participau la „dezbaterile” parlamentului și mulți alții de teapa lor.

C. D.

Comunicat „real”



Totul a decurs ca-n basme
La localul de votare
Fără „bite” și scandaluri
Rezultatele... sint clare.

Condiție „fizică” în vederea alegerilor

Să nu vă închipuiți că nea Ciomag își bate nevasa și copilul. N’ci pomeneală. Se antrenează! De ce? Pentru a-și putea face pe deplin datoria față de conu’ Mihălache, candidatul lui și al amicilor lui în alegeri. Mai puteți spune că nu-i conștiincios?



De o lună și mai bine
Mama, pruncu, toți dansează
Nea Ciomag, cuprins de vervă
Pentru vot... se antrenează.

Episcopi din PRESA țării

„ALESUL NAȚIUNII”

— Fragment dintr-un articol de N. D. Cocea —

Deputații de altădată, așa ziiși „aleși ai națiunii”, au format obiectul multor articole, foiletoane și pamflete apărute în presa timpului. Incapacitatea, prostia și ignoranța care îi caracteriza pe acești îngimfați, care-și spuneau fără pic de jenă „aleși națiunii”, a fost arsă cu fierul roșu al satirei de numeroși poeți, prozatori și ziaristi cinstiți.

În rîndurile de mai jos publicăm un fragment din pamfletul intitulat „ALESUL NAȚIUNII” apărut în revista „Flacăra” din 19 noiembrie 1911 semnat de N. D. Cocea.

„Descălecat pe Calea Victoriei, la Capșa sau dealul Mitropoliei, el („alesul națiunii”) își plimbă imorțant și senin convingerea că reprezintă ceva și că e cineva.

Ce anume și pe cine anume? Nu-i răscolii gunoierul din fundul conștiinței.

Priviți-l mai bine de departe, fără fastul îmbrăcămintelor ocazionale, în nuditatea lui superbă.

Ca un păun paradează în Incinta Parlamentului. Sub ochii admirator al părărilor extravagante din loja rezervată doamnelor, se mîlădiază grațios, dă din cap, aprobă, șoptește o glumă politică la urechea unui alt ales, cascade, se închină, ascultă, se prefăce că înțelege, cascade iarăși și, în mers elegant, cu coada ochiului

spre banca ministerială, se îndreaptă spre urnele de vot.

Ca un gramofon solemn urcă alături treptele tribunului...

„Ce spune? Nu fiți ironici! Alesul națiunii nu spune niciodată nimic. El vorbește. Glasul lui e fermecător ca al sirenelor, frazele lui sint sonore ca tot ce este mare și gol în lume...”

Cînd sfîrșește, cu o perioadă admirabilă și în aplauzele „vii și îndelung repetate” ale Camerei, Monitorul Oficial zîmbește dezabuzat în barba lui sură, răsturnînd încă o kespede în cîmîtură colecțiilor lui.

Cîmîtur de discursuri, dar mai ales cîmîtur de speranțe, de făgăduieli, de dureri, de năzuințe.

În mijlocul lui, deasupra lui, surdă urlelelor de foamă, de trudă, de desnaideje plocate din depărtarea satelor, se înalță silueta impasibilă și goală a Alesului Națiunii. Peste tomurile de discursuri tronează el. Goliciunea lui superbă dezarmează critica și deside vremea. Înșăși morală nare de obiectat nimic.

Căci omul acesta gol, Alesul Națiunii, își acoperă în public rușinea cu frunza modernă de viță a unei diurne de douăzeci de lei!”

Aceștia erau deputații de altădată, „aleșii națiunii”, care huzureau pe spinarea milioanelor de oameni trudiți de la onă și de la sate.

„Simpatie” față de rege

Regele Carol I, cu sprijinul lui Petre Carp, dorea cu orice preț să aducă în țară, pentru acapararea minelor românești, cît mai mulți nemci.

De aceea Petre Carp emite o nouă lege a minelor. Cînd a fost supus spre aprobare la ce s-a înțiplat: Gheorghe Paladi strigă de la tribuna: „Acesta nu e o lege ci o fără-de-lege. A fost un nobin Carp cînd a în-

tocmit această lege, căci s-a transformat într-un samsar mizerabil al străinilor...”

Îar cînd vorbește Gheorghe Mirzescu spunînd „Prin Constituția care s-a făcut la 1866 în urma imboldurilor date de marele Guza Vodă (aplaude prelungite) în locul că-

ruța am adus un domn străin...” În sală s-a auzit o voce: „Josi” iar D. G. Mirzescu... am asigurat pămîntul nostru în contra colonizării...

rii... și n-am cîezut niciodată că sub un străin pe care l-am adus în capul țării se va încerca colonizarea României cu nemci...”

În același timp, Al. Beldiman, ataca pe regele Carol. În ziarul „Adevărul” de la 2 februarie, pe pagina 1-a era un titlu mare înșășet: „Jos Carol I, rușinea tronului României!”

Frumoasă simpatie, n-am ce zice...

MĂRTURII

Răsfoind cîteva însemnări ale lui Constantin Bacalbașa, am găsit multe pasaje care, pe lîngă faptul că demască putrefacțiunea guvernămintelor apuse pentru totdeauna, provoacă pentru oricine hazul, iată cîteva din ele:

Bătălie în toată regula

„Imbulzeala în curtea Camerei crește ca și fierberea. Usa de la intrare este ca și baricadată. Deputații abia mai puteau străbate. De la o jereastră a Camerei Petre Carp, vînd agitația delegaților în curte își îndreaptă monocul, se uită la ei rîzînd și le face cu mîna „nasul mare”. Atunci îndirjirea începe să fie și mai tare... Forțele polițienești evacuează curtea; în acest moment începe o ploaie de pietre asupra detașamentelor de poliție și asupra deputaților.

Balotage pentru... victorie

„Rezultatul balotagiului în Capitală a produs impresie asupra tuturor oamenilor politici, în afară de Petre Carp, șeful partidului conservator. Omul acesta avea o simă foarte mediocră pentru voința corpului electoral, de aceea nu da nici o importanță victoriilor ca și înfrîngerilor în alegeri. A doua zi după izbînda tașistilor, se duce la Alexandru Marghiloman. Între altele îl întreabă:

— Tu cît ai cheltuit cu balotagiul de ieri?

— 21.000 lei! (era în anul 1909, gîndiți-vă).

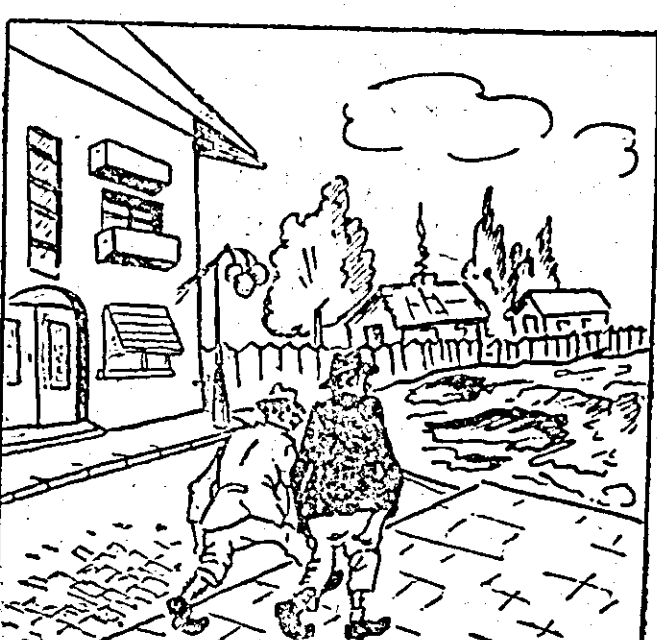
— Păi de —răspunde Carp — nu sint mai cîmînte eu că nu-mi cheltuesse banii cu „proștii de astăzi?”

În treacă! fie zis, el cheltuia bani și mai mulți atunci cînd dorea cu orice preț să se înfrupte din tezaurul țării...”

Promisiune „îndeplinită”

„Vă facem drumuri, șosele, poduri, etc., etc.”

Promisiuni, promisiuni, promisiuni... Erau darnici în promisiuni candidații partidelor „istorice”. Realitatea?



„Numărați bobocii toamna”
Ne-a spus domnul deputat.
Înșă noi după votare
Bătălie le-am numărat.

Cîntec despre alegeri

Încă de mult, s-a început în țara noastră satirizarea alegerilor și a mascaradelor lor. Iată de exemplu cîntecul despre orgile bandelor electorale organizate de Popa Tache, scris de Nae Orășanu și îndreptat împotriva lui Dumitru Brătianu, șeful partidului conservator, (belzadea Mitică) și împotriva orașorilor lui: P. Grădișteanu și Missir:

— „Popa Tache und’te duci
Numa’n halat și papuci?”
— Mă duc tatcă’n mahalale
Ca s-adun la haimănale,
Popa Tache cîntă
Rezemat în bîdă
Băldușii fine
Isonul pe vine...

Pe la Zece Mese
Păruieți mai dese.
Pe la Șapte Nuci
Bătăi cu măciuc
Junele Missir
Suge din clondir.
Petre Grădișteanu
Îl trage cu borcanu.
Belzadea Mitică
Găsi oala mică,
Că-i strîmă la gură;
Bea la „nghijitură”...

La datorie

Majurul Mardelaș a fost toată viața lui devotat cauzei sefiilor săi, la-tă-l și de data aceasta: a primit ordin, îl execută. „Comuna e contaminată! Nimeni nu intră, nimeni nu lasă. Alegerile și con’ Fănică să trăsască încolo... apă de ploaiei!”



— Eu, majurul Mardelaș,
Am venit de la oraș
Suge din clondir.
Pentru patrie și gile
Mollina să nu se-nlîndă
Și pe alții să-l cuprîndă.
— Cum văd un țivil că vine
Îl întreb de sănătate
Și apoi conform poruncii
Îl mai scutur de... păcate.

Victorie... sigură

Era în obiceiul candidaților de deputați să facă totul, cu sprijinul agenților lor, pentru a-și asigura un loc în parlament. Și pentru ca să fie mai siguri că vor pune mîna pe deputăție, se adresau cu multă plecăciune crucilor din cîmîtur.

„Morți-s, morți! Nu vor nici bani, nici posturi, după victorie. Ei ne vor alege cu siguranță. Să-i avem de partea noastră!”



Voturi, coane, cîte vrei.
De-i luăm așa de-arîndu-l,
Toți sint oameni cu temel
Și tăcuș... ca și mormîntul.